

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

Qui potest capere, capiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

12. *Qui potest capere, capiat.*

Verborum
Christi cor
ruptela pro
digiosa.

HÆc Christi verba profus inuertit Calvinus : & quod Christus de cælibatu seu voluntaria castratione dixit, de coniugio exponit. Sic enim ad hæc verba ait. *Hæc clausula admonet Christus minimè spernendum esse coniugij usum, nisi caeca temeritate nos in exitium præcipites dare velimus.* Vult ergo Christum his verbis hortari ad coniugium : quum luce meridiana clarius sit ex verbis proximè præcedentibus, *Qui se castrauerunt, &c.* hanc clausulam Christum intulisse, *Qui potest capere, scilicet hanc voluntariam cõtinentiam, capiat.* Nec hic ad coniugium Christus hortatur, nec id opus erat facere, ad quod homines natura proclines sunt: sed vbi vinculum illud coniugij indissolubile docuisset, eaque doctrina Apostolis incommoda & dura videretur, quia libertatem repudij frenabat, idèoque à coniugio abstinendum Apostoli censerent, voluntatem illam abstinendi nec damnat nec refrenat Christus; sed Dei donum esse docet, & virtutem cælo dignam, ad quam hortatur eos qui volunt, neminem autem præcepto cogit. Suum tamen nouum & inauditum commentum aliqua ratione firmare vult Calvinus. *Nam (inquit) discipulis quos videbat sine iudicio ruere, manũ inycere oportuit.* Quasi verò discipulos ad continentiam proclives hoc verbo reuocare, & ad coniugium hortari Christus voluerit. Quo nihil dementius cogitari potuit. Primùm quia discipuli adhuc talem propensionem non ita apertè declararant, sed ex occasione antedicta difficultatem hanc proposuerunt, duram videri coniugij cõditionem, quod quidem tam propter alios quàm propter se proposuisse poterant: deinde si hanc in illis propensionem Christus aduertisset, ab ea non quàm reuocate voluisset, qui Paulum postea suo Spiritu docuit ad continentiam diligenter hortari. Rursum in verbis sequentibus adeo ab ea non reuocat, vt disertè doceat paucorum hanc esse ex singulari Dei dono eximiam virtutem; & quosdam hoc laudabiliter facere propter regnum cælorum. Postremò quomodo illos Christus ad coniugium hortaretur, quos certissimè constat ab omni postea coniugij usu abstinuisse? Hæc igitur quam adfert ratio, quam & vnicam adfert, impudentissimum eius commentum tueri non potest.

1. Cor. 7.

De ipsa profus perpetua continentia qua se castrant quidam propter regnum cælorum, dicit Christus: *Qui potest capere, capiat.* Neque sic hoc dicit, quasi hæc voluntaria continen-

nen

nentia in hominis potestate non fit. Sic enim ipse Calvinus *Calvinus*
 sibi planè contrarius alio in loco affirmat his verbis. *sibi con-*
cludit Christus: Qui potest capere, capiat. Hæc ille Institur.
 lib. 2. cap. 8. num. 42. At verò sicut de fide docet accuratè Au- *De Spir.*
 gustinus *illam esse in potestate hominis, sed hanc potestatem* *& lit.*
nullam esse nisi à Deo data sit, iuxta illud D. Ioannis, Dedit *cap. 30.*
eius potestatem filios Dei fieri his qui credunt in nomine eius: sic *Ioan. 1.*
 omnino continentia perpetua sita est in potestate hominis,
 sed hæc potestas nulla est nisi à Deo detur: *quia non omnes*
capiant verbum hoc, sed quibus datum est. Dicit ergo Chri-
 stus, *Qui potest capere, capiat:* id est, qui habet à Deo hanc po-
 testatem, qui iam ex Dei dono voluntatem & propositum
 continendi habet, contineat. Posse in Scripturis circa Dei
 cultum significat, habere voluntatem faciendi, sed utique ex
 Dei dono. Dixit Iosue suis Iudæis. *Non poteritis servire Do-* *Iosue 24.*
mino. In quibus verbis non negat in eorum potestate hoc ef-
 se situm, sed de voluntate dubitat. Quare illis statim respon-
 dentibus, *Nequaquam ut loqueris ita erit, sed serviemus Do-*
mino; concludit Iosue: *Testes vos estis quia ipsi elegeritis vobis*
Dominum ut serviatis ei. Iam posse eos agnosci, quia volue-
 runt & elegerunt hoc facere. Sic Christus in Euangelio. *Si* *Marc. 9.*
potes credere, omnia sunt possible credenti. Haud dubiè posse
 credere, in proprio sermone, commune est omnibus, quia na-
 turæ est hominum, sicut ipsum credere gratiæ fidelium. Sed
 posse credere hoc loco significavit Christus, *Si vis credere:*
 quia illud demum posse facere censetur, ad quod faciendum
 necessaria omnia præsidia habemus, maximè autem & im-
 primis ipsam voluntatem faciendi. Patres igitur hoc loco ex-
 positam esse docent omnibus continentiæ virtutem qui eam
 capere volunt. Dei enim gratiam omnibus eam expetentibus,
 & implorantibus paratam esse.

13. Discipuli autem increpabant eos.

In reparationem hanc discipulorum, interpretantur veteres,
 quòd ex zelo proficiscebatur, quo & honori & quieti Do-
 mini sui consulere volentes, hanc paruulorum oblationem
 respuebant, existimantes vel ex honore tanti Magistri non
 esse ad paruulorum curam se dimittere, vel hanc ab illo quasi
 molestiam alioqui occupatissimo remouere cupientes. Hoc
 exemplo facile colligitur, peruersos esse iudices, qui ex car-
 nis